

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן זינפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

ישנם הרבה מאד מאמרי חז"ל המדברים מגודל מעלת ארץ ישראל הגשמית, כמות שהיא, וממעלותיה הרוחניים, הלא המה פזורים לרוב בכל התלמוד בבלי וירושלמי וזוה"ק ומדרשים ושאר ספרים הקדושים. ועוד יותר במעלת ירושלים עיה"ק תורת בב"א. ואם בארץ ישראל כך, בעם ישראל הקדוש, עאכ"כ שיש למצוא כל מעלה ונקודה טובה. ולהוציאה בפה. לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו.

בברכת התורה וכמו"ס

שמעון יוסף הכהן זינפלד

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר שלח לכבוד ... אחדשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען" (במדבר יג, ב).

יש לפרש דהכי קאמר: "ויתורו את ארץ" היינו שיתנהגו בה כתיירים. שדרך התיירים להנות מכל מה שרואים, ולהתפעל מכל נקודה טובה, וגם מבטאים את התרגשותיהם בפה. (אבל הם... הוציאו דיבת הארץ). והתיקן לחטא המרגלים - מוטל עלינו

לעשות ההיפך ממה שהם עשו, אלא לעשות רצון ה' כפשוטו, ולשבח ולפאר ולרומם כל נקודה טובה שנוכל למצוא בארץ ישראל, הן ביופיה, בגידוליה החקלאיים בתבואתה ובפירותיה, בפרחיה, הריה, גבעותיה, ימה, נחליה ומעינותיה, בשמיים המיוחדים שבה, ובכל דבר.

ולא רק בארץ ישראל אלא בכל דבר שיש שם רצון ה', צריכים לשבח ולפאר ולרומם, בבחי' (ישעיה ג, י) אמרו צדיק כי טוב, כי פרי מעלליהם יאכלו. שיש לשבח את הצדיקים, וכל דבר שיש להשי"ת נחת רוח מכך. שדבר זה מיישר את השכל של האדם ושל שומעיו והתלויים בו, ומקרבים להשקפות הנכונות ומקרבים להשי"ת. ובכלל הנ"ל יש ענין לטייל בארץ ישראל לשם שמים לראות יופי הארץ המובטחת ואע"פ שעיקר מעלת ארץ ישראל היא מעלותיה הרוחניים, הנעלמות מעין הגשמית, מכל מקום גם מזה אל תנח ידיך, כגון ביומא דפגרא ובין הזמנים, ואגב נסיעה לקברי צדיקים, או נסיעה לדבר מצוה, כגון לחתונה וברית וכו', או אגב כל נסיעה המזדמנת לצורך דבר מה. וזה בחי' מה דאיתא בזה"ק (פ' תזריע, דף מה:) ארעא קדישא אקרי ארץ החיים, ואיתא (שם פ' תרומה, דף קלו.) שארץ ישראל מתפשטת לכל הצדדים כעור הצבי. ואיתא בת"ז (תיקון כב, דף סד.) אוירא

שפיע לאדם

והמדה רעה תהיא היא מדת הפעם, שעל-די"וה מפסיד ומאבד הממון הראוי לו. כי בכחינת שרש ההשתלשלות שמשתלשל הממון, במקום שמשתלשל משם, הוא בחינה אחת עם הפעם ממש. ועל כן הפעל דקר בשרואה שמשתלשל ויורד שפיע לאדם שיהיה לו ממון, או יורד וממון לו פעם, ועושה לו מבחינת ההשפעה והשתלשלות שיוורד אליו שיהיה לו ממון, עושה לו ממנו פעם. כי הפעם הוא ממש בחינה אחת וענין אחר עם הממון, במקום שרש ההשתלשלות, ואין ביניהם שום הפרש. כי שניהם יורדים מנבורות, ונמשכין במקום אחד ממש, בכחינת (איוב ל"ז): "מצפון זהב יאתה" וכתוב (ירמיה א): "מצפון תרעה" הינו בחינת פעם, כמו שפיתוב (קהלת י"א): "והקר פעם מלכד ותעבר רעה מבשרך".

(ליקו"מ סח)

התיקון הכללי

יחד עלי יתלחשו (תהלים מא, ח). כשעובר על ידם - מתלחשים עליו דברים רעים ודברי ביזיונות, ומתחזקים ביניהם בשנאתם עליו. כל שונאי עלי יחשבו רעה לי, כלומר מאחלים לו רק רע. א"נ יחד עלי יתלחשו. היינו מסננים קללה מפורשת מפיהם, עכ"פ בלחש. ומה תוכן הקללה? (פסוק ט) דבר בליעל יצוק בו. כל הרשעות והרע שעשה ועושה - יצוק וישפך "בקרבו" ויזיק ויכלה אותו. ואשר שכב, לא יוסיף לקום. ואם יפול למשכב ולחולי, תהא נפילה ללא תקומה. יחד עלי יתלחשו. כי גם אנשים מכובדים - רשעות הנ"ל יש בהם, והפחותים צועקים ומדברים בקולי קולות, לא כן היותר מכובדים - הם מתלחשים בלחש. א"נ "בלחש", שמא ישמעו שקריהם או תוכניותיהם ויבטלום. א"נ כדי שלא יודע שהרשעות בא מהם וקשור אליהם.

(מתוך הספר "שי למורא" פרוש על תיה"כ)

מדרש

דבר אחר, שלח לך אנשים. מה כתיב למעלה מן הענין, ותדבר מרים ואהרן במשה (במ' יב א). ואחרי כן, שלח לך אנשים. זה שאמר הכתוב, לא ידעו ולא יבינו

כי טח מראות עיניהם מהשכל לבותם (ישע' מד יח). לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכל לבתם (ישע' מד יח). מה ראה לומר אחר מעשה מרים שלח לך אנשים. אלא שהיה צפוי לפני הקדוש ברוך הוא, שיהיו באין ואומרים לשון הרע על הארץ. אמר הקדוש ברוך הוא, לא יהיה להם פתחון פה לומר, לא היינו יודעים עונש של לשון הרע מה הוא. לפיכך סמך הקדוש ברוך הוא הענין הזה לזה, כדי שידעו הכל עונשו של לשון הרע. שאם בקשו לומר לשון הרע, יהו מסתכלין מה נעשה במרים. אף על פי כן לא רצו ללמוד. לכך נאמר, לא ידעו ולא יבינו. לכך כתב הקדוש ברוך הוא שלוח המרגלים אחר מעשה מרים.

(תנחומא ה)

דכיא, אוירא דארץ ישראל דאיהי מחכים. ואיתא בזה"ר (אחרי מות, דף עב: וע"ע ת"א דף קפא:) זמין קב"ה לדכאה לארעיה מכל מסאבותא דעמין דסאיבו לה, כהא מאן דאחיד בטליתיה ואנער טנופא מיניה, וכל אינון [פגרי הגוים] דאתקברו בארעא קדישא, ישדי לון לבר. ואין החיצונים שולטים בארץ ישראל, כדאיתא בזה"ק (פ' נח, דף עה:) באינון יומי דחול שלטין החיצונים, כל אינון שית ימי החול, בר בארעא דישראל. ועיין (שם, פ' אחרי, דף עב:) שאשרי חלקו של מי שזוכה בחייו לקבוע דירתו בארץ ישראל, וע"ש שזוכה להמשיך על עצמו רוח קדוש תדיר. ועיין שם (פ' תרומה דף קמא.) שאשרי חלקו של מי שנפטר בארץ ישראל. ועי"ש (כפ' אחרי, דף סו.) שארץ ישראל מסוגלת ביותר לעבודת ה'. והנה

האמצעי להשיג כל רצונותיו הטובים

ע"י התפילה אנו יכולים לפעול אצל השי"ת כל דבר ממש הן ברוחניות והן בגשמיות, ואפי' דברים שא"א לפעול בשום אופן ע"י כל השתדלות אחרת, כי אפי' בדברים שהשתדלות יכולה לעזור האנשים הכשרים באמת מתרחקים מהם, ואינם רודפים אחר תחבולות רבות, כי רובם אינם מועילים כלום, ומעט דמעט המועילים אינו יודע מהם ואינו יכול למוצאם וכמבואר בדברי רבינו ז"ל במאמר להמשיך שלום (ח"א יד, יא) עיי"ש.

כי התפילה צריכה להיות עיקר הכלי זיין של כל יהודי ועיקר האמצעי להשיג כל רצונותיו הטובים וכל מטרותיו והצטרכויותיו, ומה שאנו רחוקים מזה היינו מחמת שבעוה"ר אנו רחוקים מיישוב הדעת, כי בודאי אנו מאמינים באמונה שלימה שהשי"ת טוב לכל ורוצה ומצפה ומשתוקק לטובותינו, ובדידו ליתן לנו כל מה שאנו צריכים ויותר מזה, ואינו רוצה מאתנו כ"א שנבקש לפניו באמת ובפשיטות על זה, וכמו שהאב תמיד משתוקק לטובת בנו כן הוא ממש אצל השי"ת, ויותר מזה, כי להשי"ת יש לו כל אמצעים למלא בקשותינו, אפי' מה שלגבינו נקרא מעשה ניסים וכמ"ש יונתן בן שאול (שמואל א, יד) כי אין לה מעצור להושיע ברב או במעט, כי הוא יתברך כל יכול וא"כ מאחר שאנו יודעים ומאמינים כל זה באמונה שלימה למה אין אנו משתמשים במלחמתינו באוצרות מלאים כלי נשק שיש לנו? אין זה אלא משום שאין לנו יישוב הדעת אמיתי שזהו בעצם הענין המב"פ לקמן (אות ב) שזה הכלי זיין צריך לקבלו ע"י בחי' יוסף היינו שמירת הברית, כי יישוב הדעת הוא תיקון הדעת והמוחין התלוי בתיקון הברית וכמב"פ.

(מתוך הספר "יש מאין" על ליקו"מ)

מי שיצית אותי ויקים

אמר כל מי שיצית אותי ויקים כל מה שאני מצוה, בנדאי יהיה צדיק גדול יהיה מה שיצוהו. והעקר להשליף שכל עצמו לגמרי רק פאשר יאמר הוא יקים הכל פמאמר. ואמר אז ענין עם נבל ולא חכם, פמבאר בספר לקוטי א' בסימן קכ"ג, מן הסתם מי שיכול ללמד ביותר מסגל ביותר.

(חיי מוהר"ן מעלת המתקריבים שב)

עם נבל ולא חכם

העקר והיסוד שהכל תלוי בו הוא לקשר עצמו להצדיק שבדור ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול ולכלי לנטות מדבריו חס ושלום ימין ושמאל, וצריך להשליף מאתו כל החכמות ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב האמת, וכל זמן שישאר אצלו שום שכל עצמו אינו בשלמות ואינו מקשר ענין להצדיק, וכן עקר קבלת התורה היה שישאר אצלו שום שכל עצמו ודאמינו בה' ובמשה עבדו בבחינת: "עם נבל ולא חכם" (דברים ל"ב ו) ותרגומו: 'עמא דקבילו אורייתא ולא חכימו' וכן עקר קבלת על מלכות שמים הוא על-ידי שמשליכין ומבטלין כל החכמות, רק לילף בתמימות ופשיטות כי רק התורה הקדושה הוא החכמה האמתית. ושאר כל החכמות הם בטלים אצלה.

(קיצור לקוטי א' בסימן קכ"ג)

אך אף-על-פי-כן

העקר תלוי ברצון, אם רצונו חזק מאד להתקרב להשם יתברך ולעבד אותו, רק שקשה לו לשבר תאוות גופו, אזי על-ידי התקרבות ונאמנות הצדיקים, הוא בחינת אכילה, ונאכל להצדיק, הינו שנתהפך למהותו כנ"ל.

אך אם אין רצונו כלל לעבד את השם, לא יועיל לו שום התקרבות לצדיקים, והוא בחינת מוזן שאינו נתהפך לנזון כגון אם אוכל אכילה שאין הטבע סובלת אותו, אזי אינו מתעכל ואינו מתהפך לנזון, רק הגוף מקיא אותו פן הוא בחינה זו ממש.

פי אינו נאכל כלל להצדיק, אף שמקרב אצלו פי הצדיק אינו יכול לסבלו, ומקיא אותו.

(ליקוטי מוהר"ן קכט)

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת

תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.

נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

"ארץ אכלת יושביה"

מה שהשם יתברך משלם לאדם מדה כנגד מדה הוא חסד גדול מאת השם יתברך, פי על-ידי-זה הוא מבין החטא שפגם בו ולשוב בתשובה, ועקר מה שמשלם השם יתברך מדה כנגד מדה הוא בארץ ישראל, פי שם מדקדקים לשלם לאיש פמעשהו, וזהו: "ארץ אכלת יושביה" (במדבר י"ג לב) אכלת ראשי-תבות א'תה ת'שלם ל'איש פ'מעשהו (תהלים ס"ב).

(קיצור ליקוטי מוהר"ן קפו אות א)

"ארץ אכלת יושביה"

כשמקרב להצדיק, אף שאינו מקבל ממנו כלל, הוא גם פן טוב מאד והאמונה לבדה שמאמין בהצדיק, מועיל לעבודת השם יתברך פי טבע האכילה שהמזון נתהפך לנזון, כגון פשהסי אוכלת צומח כגון עשבים, נתהפכין העשבים לחי, כשנכנסין בתוך מעיה וכן מחי למדבר, כשהמדבר אוכל החי, נתהפך החי למדבר ולכל מקום שנכנס לשם המזון שנתחלק להאיברים, נתהפך למהות האיבר ממש שנכנס לשם כגון החלק מהמזון הנכנס להמח נתהפך למח, והנכנס ללב נתהפך ללב, וכן לשאר האיברים.

ארץ אכלת יושביה פי ארץ הוא בחינת אמונה, כמו שכתוב (תהלים ל"ז): "שכן ארץ ורעה אמונה" אכלת יושביה, פי כשנכנס לארץ, שהיא בחינת אמונה, נאכל אצלה, הינו שנתהפך למהותה הינו כשדבוק להצדיק ומאמין בו, שהוא בחינת ארץ, נאכל להצדיק ונתהפך למהות הצדיק ממש.

(ליקוטי מוהר"ן קכט)

אמר פעם מוהר"ן ז"ל:

יש בני אדם שחפצים להיות אנשים בשרים, אבל יחד עם כל התאוות, זיי וילן זיין ערליבע יודן אפער מיט אלע תאוות."

(שיח שרפי קדש ה קמו)

יריב בן מניה
חזרה בתשובה שלמה